

Publicerad 2008-01-11 17:30 av Kramgalen

Päron..

Min Kamp Mot Dig

Kylan smyger sig närmare in på kroppen.

Min hand börjar skaka men fortsätter att skriva ner på det skrynkliga pappret.

Jag är alldeles blöt i häcken och undrar om de kan hitta mig här.

Med benen dinglandes längs med bergsväggen.

Orden jag skriver är till dig men du lyssnar inte på dem när jag sjunger ut dem i mörkret.

För du lyssnar aldrig på vad jag egentligen tycker.

Min åsikt räknas aldrig, för den blir ändå ignorerad av dig.

Mossan som jag sitter på har sugit upp en massa vatten, precis som du alltid gör med min röst.

Sen när jag har sagt som jag vill så pissar du ut det på hall golvet och tvingar mig att torka upp.

Jag torkar och torkar medans ditt piss blandas med mina tårar till dig.

De tårar som du aldrig torkar.

Men inte idag, inte just nu.

Idag ska jag kämpa tillbaka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kramgalen med Poeter.se id #18455 innehar upphovsrätten